

af Regjeringen, men ogsaa af hele Finantsudvalget, og den Erang kan afhjælpes, naar man vil bevilge de Penge, som Indenrigsministeren her har forlangt. Jeg tror, at det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 5te Valgkreds i alt Fald til Dels opfattede Bevillingen urigtigt, idet han nærmest lagde Bægt paa, at Folkethinget ikke opnaaede nogen Forbedring i sin Tilværelse her i Rigsdagens Lokaler ved denne Bevilling, men det ærede Medlem maa lægge Mærke til, at hele den Plan, som er lagt for denne Forandring, ikke er gaaet ud fra, at Folkethinget skulde vinde Noget som helst. Hele Planen er kun gjort for Landsthingets Skyld, og der har fra Finantsudvalgets Side kun været lagt Bægt paa, at Folkethinget ikke ved denne Omordning burde tabe Noget. Saaledes som Ordningen tænkes gennemført, opnaas det, at Folkethinget ikke vil tabe Noget, men det vil endog efter min Overbevisning vinde om ikke Meget saa dog Lidt. Dernæst maa jeg gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at de Forandringer af Lokaler, som nærmest angaa Folkethinget, kunne vedtages og udføres af vor høitærede Formand i Forening med Landsthingets Formand uden Hensyn til denne Bevilling. En Negtelse af eller en Indskrænkning i denne Bevilling vil kun have til umiddelbar Følge, at Landsthinget ikke kan opnaa den Udvidelse, det ønsker; men Spørgsmaalet om at flytte Biblioteket op i Sætterets Lokaler og at flytte Sætteriet ned i Kjælderen kan blive løst uden Hensyn til, om dette Forslag vedtages eller ikke. Naar, altsaa Sagen stiller sig saaledes, at der her, naar denne Bevilling gives, er Spørgsmaal om, at Landsthinget opnaar en nødvendig Forbedring af sine Lokaler, at Folkethinget Intet taber, og at der i Virkeligheden, ret beset, Intet præjudiceres lige overfor Spørgsmaalet om et muligt Rigsarkiv, forekommer det mig ikke rigtigt af dette Thing at ville negte denne Bevilling.

Ordføreren (Berg): Imod det Par indledende Bemærkninger til mit tidligere Foredrag, hvorved jeg omtalte Endringsforslagene, er der reist nogle Indvendinger af et enkelt æret Medlem. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa; thi det vil vise sig, at disse Indvendinger bero paa en Misforstaaelse af de foreliggende Forhold. — Jeg skal derfor gaa over til at omtale Endringsforslagene, for saa vidt der er gjort Indvendinger imod, hvad jeg derom har fremført første Gang, jeg havde Ordet. Angaaende Forslaget til § 5 — jeg tillader mig at tage Forslagene i den Orden, hvori de nu forekomme — der er stillet af 15 ærede Medlemmer, da have vi nu hørt, at den høitærede Finantsminister tiltræder dette Forslag ikke blot, hvad dets Indhold angaar, men ogsaa med Hensyn til dets Form. Da denne Sammenning med Hensyn til Formen efter min Betragtning er af meget væsentlig Be-

tydning, tager jeg ikke i Betænkning at erklære, at jeg navnlig af Hensyn dertil skal følge Forslagsstillerne og stemme for Forslaget. Finantsudvalget har ikke i sin Helhed taget nogen Beslutning derom. De enkelte Medlemmer have stillet sig fuldstændig frit ligeoverfor dette Forslag efter at have hørt Forslagsstillerne og den høitærede Finantsminister, og jeg veed derfor ikke, hvor mange af Finantsudvalgets Medlemmer der er enig med mig i denne Udtalelse; men jeg gjentager med disse enkelte Ytringer min Anbefaling for de Herrer's Forslag. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 6 om en forøget Kontorholdsogdtjyrelse for Postvæsenet antager jeg, at den høitærede Indenrigsminister fuldstændig har forstaaet Finantsudvalgets Stilling. Jeg skal kun kortelig gjentage, at jeg med Hensyn dertil henholder mig til, hvad Finantsudvalget har udtalt i sin Betænkning. Jeg tvivler ikke om, at fremtidige Finantsudvalg ville tage Hensyn til den Udtalelse, som saaledes er fremkommen. — Forslaget under Nr. 7 om en Dampfærge til et Beløb af 375,000 Kr. har givet Anledning til en temmelig omfattende Debat imellem ærede Medlemmer og den høitærede Indenrigsminister. Jeg turde nu antage det for givet, at Thinget i Almindelighed — og jeg tør haabe den høitærede Minister selv — vil indrømme, at saaledes som denne Sag ligger for efter Bilag Nr. 53, kan Thinget ikke gaa til denne Bevilling. Den høitærede Minister forlanger 375,000 Kr. til en Dampfærge uden at kunne sige os Noget om, hvorledes denne Dampfærge skal være, eller om dette Beløb er nogenlunde det rette. Han udtaler sig dernæst om, at der skal ske to Havneanlæg til et Beløb af 3 à 400,000 Kr., hvorom der, naar Dampfærgerne er bevilget, skal forelægges et særligt Lovforslag, og hvorfor der kræves Garantier fra Statens Side. Jeg antyder blot dette for at vise, hvor løst, hvor uforberedt og hvor lidet stillet dette Forslag er til nu at tage Beslutning om. Dernæst er der med Hensyn til selve Realiteten af dette Spørgsmaal at sige, at, selv om man vil gaa ud fra Masnedfund, saa bliver det et Spørgsmaal, hvorvidt det da vil være rigtigt at vælge en Dampfærge istedetfor et stærkt Terndampsskib. Der er Sagtyndige, der mene, at en Dampfærge i mange Tilfælde vil blive liggende for Isforhold, naar et Dampsskib kan trænge igjennem. Dette Spørgsmaal er altsaa ikke udtømmende besvaret. Naar man dernæst reiser Indvendinger mod selve Forslaget af den Grund, at det ikke iøvrigt er tilstrækkeligt til at afhjælpe de der stedfindende paaankede Ulemper, skal jeg først bemærke til det ærede Medlem fra Raskov (Steffensen), at jeg tror, han gik lidt videre i sin Indsigelse mod Forholdene paa Lolland-Falster og Statens Forhold dertil, end der er begrundet i, hvad der hidtil er sket. Han mente, at vi ogsaa burde se med noget milde Øine paa Kommunika-